

til at jeg vil gaa ind derpaa. Jeg vil kun henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at Krigsministeren i Gaar kom med en Udvikling om Faren ved at gjøre Udfald fra en beleiret Fæstning. Jeg understreger kun denne Fremstilling, da den vel paa anden Maade vilde vække en Del Opsigt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har allerede gjort opmærksom paa en Side af Sagen, saaledes som den nu foreligger, efter at Fæstningsanlægget er paabegyndt, og det er den, at vi staa med en Stump Fæstning. Jeg vil føie dertil endnu den Bemærkning, at foruden det, at det er en uslidskændig Fæstning, er der tillige den Fare, at dermed er Kjøbenhavn bleven betegnet som en befæstet Plads, og den vil komme til at løbe den Risiko, den Fare, som en befæstet Plads altid er udsat for. Et af to, enten maatte der gjennemføres et Befæstningsanlæg efter alle Kunstens Regler saa stærkt som mulig eller ogsaa Intet. Det, som nu gjøres, forekommer mig at maatte falde i Alles Dine, som det Værste af Alt. Thi det er kun at henlede Faren paa sig, uden at der derved skabes nogen som helst Støtte for et virkeligt Forsvar. Det, som nu gjøres, havde jeg tilladt mig at omtale forleden Dag, og jeg har navnlig gjort opmærksom paa, at Sagtyndige, og vistnok de sagtyndige Militæres Flertal, havde udtalt sig stærkt fordommende, i usædvanlig stærke Ord derimod. Den høitærede Minister vægrede sig ved at citere af de Forhandlinger, som jeg benyttede, nemlig Forhandlingerne i det krigsvidenskabelige Selskab i 1883. Han citerede Udtalelser af den samme Taler, som jeg havde anført til Gunst for Regjeringens Forslag. Na, deri har den ærede Krigsminister fuldstændig Ret. Denne Taler og mange Andre, som opponerede paa anden Maade, havde udtalt sig paa samme Maade i det Hele taget for Kjøbenhavns Befæstning, og jeg sagde derfor udtrykkelig — Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning i det Hele taget vil jeg slet ikke komme ind paa — at det, som jeg omtalte, var de militære Sagtyndiges Stilling til de Foranstaltninger, som Krigsministeren nu udførte, og det er netop det, som rammes af de Udtalelser, som her ere bleven citerede. Det er netop den Del af Nordfronten, som har fremkaldt al den stærke Kritik ved den Leilighed og ved

andre; det var det, som jeg gjorde opmærksom paa, og just denne Del er det, som Krigsministeren paa sit eget Ansvar har paataget sig at udføre. — Den høitærede Minister udtalte sig stærkt imod Tanken om at faae Kjøbenhavn gjort til en aaben By. Han var overbevist om, at det aldrig vilde ske. Jeg vil erindre om, at det Spørgsmaal at gjøre Kjøbenhavn til en aaben By, har været nævnt som Spørgsmaal og som Tvivl, men det har aldrig nogenstunde fundet en virkelig gennemført, grundig Løsning. Vi have i de tidligere Forsvarsudvalg løselig berørt det, men der har aldrig været Leilighed og vel heller ikke Kræfter til at faae det gjort til Gjenstand for en saadan Undersøgelse, at det i Virkeligheden kunde siges at være besluttet. Der staaer jo en Masse Spørgsmaal, som maatte undersøges og beregnes, og jeg tror nu — det er i hvert Fald min Opfattelse — at man ikke vilde komme til Udgifter i det Omfang, som det har dreiet sig om med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning. Men endvidere er jeg overbevist om, at Tilbøieligheden til at gjøre Noget for Forsvarsvæsenets Ordning vil blive styrket i en ganske væsentlig Grad, naar det først er paa det Aene, at Diemedet er at faae Kjøbenhavn gjort til en aaben By. Derfor er det, at dette Spørgsmaal paatrænger sig, det maa undersøges og det maa bevares. Den høitærede Krigsminister anførte nu, at selv her i Rigsdagen, selv i Folkethinget, har det efterhaanden kunnet siges, at man har opgivet Spørgsmaalet om Kjøbenhavn som aaben By, fordi man havde givet Summer til forskellige Bygninger, som ere opførte her i de senere Aar, saaledes nye Kaserner, Geværfabrik og forskellige Andet. Vi maa skrive os dette bag Øret, naar Krigsministeren drager saadanne Konsekventser ud af Bevillinger til militære Bygninger. Jeg vil dog erindre den høitærede Minister om, at disse Konsekventser ikke ere ganske korrekte; thi der er ingen Tvivl om, at Kjøbenhavn, selv som aaben By, altid vil blive en Garnisonsby og altsaa komme til at faae Brug for militære Bygninger, selv uden at være Fæstning. — Den høitærede Krigsministers Svar paa mine Bemærkninger om Bygningen af Dyrehaven skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa. Jeg tror, at der derved er tilveiebragt noget mere Klarhed over, hvad det virkelig dreier